

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 16Csp/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623200382
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2023:6623200382.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, pred sudcom JUDr. Dušanom Kucbelom, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Arm. generála C. D. XX, C., o zaplatenie 1 033,05 Eur s príslušenstvom, takto FORMTEXT

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1 033,05 Eur s príslušenstvom. Žalobca nadobudol uplatnenú pohľadávku od Tatra Banky, a. s. (ďalej aj „banka“). Pohľadávka vznikla zo zmluvy o vydaní súkromnej kreditnej karty (ďalej aj ako „zmluva“) uzavretej medzi bankou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom dňa 29.12.2003, ktorou bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver vo forme kreditnej karty s celkovým úverovým rámcom vo výške 30 000 SK (995,82 Eur). Keďže žalovaný pohľadávku riadne a včas neplnil, banka ho výzvou zo dňa 04.01.2020 označenou ako „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“ vyzvala na úhradu pohľadávky, a to bezodkladne najneskôr do 5 kalendárnych dní. Z dôvodu, že žalovaný napriek uvedenej výzve pohľadávku neuhradil, banka podaním zo dňa 13.02.2020 vypovedala zmluvu so žalovaným a vyzvala žalovaného na zaplatenie celej pohľadávky. Následne túto pohľadávku postúpila na žalobcu. Pohľadávka v čase postúpenia predstavovala sumu 1 033,05 Eur.

2. Po výzve súdu (č. I. 50 spisu) žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku argumentoval v spore tým, že na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať § 565 Občianskeho zákonníka a ani § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. Taktiež uviedol, že za výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je možné považovať aj vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru (zrejme aj výpoveď zo zmluvy), pretože v nej bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlhu. Žalobca poukázal na judikatúru súdov.

3. Žalovaný bol v spore pasívny, neuplatnil žiadne prostriedky procesnej obrany.

4. Na pojednávaní dňa 06.09.2023 súd považoval v konaní podľa § 151 ods. 2 v spojení s § 186 ods. 2 CSP za nesporné, že žalovaný uzatvoril s bankou zmluvu o vydaní súkromnej kreditnej karty zo dňa 29.12.2003, ktorou bol žalovanému poskytnutý revolvingový úver vo forme kreditnej karty s celkovým úverovým rámcom vo výške 30 000 SK (995,82 Eur). Banka vyzvala výzvou pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 04.01.2020 žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 232,22 Eur a následne zaslala žalovanému výpoveď zmluvy zo dňa 13.02.2020. Právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného

na zaplataenie dlhu listom zo dňa 13.12.2022 označeným ako „Pokus o zmier“. Nebolo sporné, že banka a žalobca uzatvorili dňa 25.10.2022 Zmluvu o postúpení pohľadávok. Listinou zo dňa 02.11.2022 oznámila banka žalovanému postúpenie pohľadávky.

5. Súd ešte pred pojednávaním upozornil žalobcu, že nie je aktívne vecne legitimovaný. Hoci žalobca na výzvu súdu procesne reagoval, s jeho právnou argumentáciou sa súd nestotožnil. Subsumovaním skutkového stavu pod príslušné ustanovenia právnej normy súd považoval žalobu za nedôvodnú. Súd subsumoval uvedený nárok ako spotrebiteľský právny vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V konaní nebolo sporné, že banka a žalovaný uzatvorili zmluvu o vydaní súkromnej kreditnej karty s úverovým rámcom, ktorá sa spravuje ustanoveniami podľa § 497 Obchodného zákonníka. Keďže však žalobcom nebola banka ako pôvodný veriteľ, prvou otázkou, s ktorou sa súd v spore zaoberal, bolo posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Posúdenie aktívnej vecnej legitímácie znamená preukázanie, či žalobca je podľa hmotného práva nositeľom práva, ochrany ktorého sa v spore domáha. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore zakladal na zmluve o postúpení pohľadávok, ktorú uzatvoril s bankou ako postupcom. Súd nemal v konaní za sporné, že došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok. Rovnako, že uvedené bolo žalovanému oznámené listom právneho predchodcu žalobcu. To však automaticky neznamená, že nastali právne účinky, ktoré predpokladá § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. V zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách totiž môže banka postúpiť svoju pohľadávku tretím osobám za dodržania dvoch podmienok. Prvou z nich je písomná výzva banky voči klientovi (žalovanému) a omeškanie dlžníka viac ako 90 kalendárnych dní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku.

6. V rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, ktoré bolo zverejnené pod R 60/2018 najvyšší súd judikoval, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež právo klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je neplatný právny úkon. Následne v rozsudku pod sp.zn. 4Cdo/162/2020 zverejneného pod R 6/2022 najvyšší súd uviedol, že v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.

7. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd z úradnej moci skúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany banky na žalobcu v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý je v určitých aspektoch lex specialis voči § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd v spore nemal pochybnosti o tom, že žalovaný bol v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok v omeškaní so splácaním svojho peňažného záväzku voči banke viac ako 90 dní. Súd však v konaní mal pochybnosti o splnení prvej podmienky uvedeného ustanovenia zákona o bankách, teda či bol žalovaný zo strany banky písomne vyzvaný na splnenie omeškaného dlhu. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022, v ktorom bolo odkazované na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.03.2022, obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

8. Žalobca v spore nepreukázal, že žalovanému pred postúpením pohľadávky zaslal výlučnú a samostatnú písomnú výzvu, že žalovaný je v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Súd totožne, ako citovaná judikatúra najvyšších súdnych autorít, nesúhlasí so záverom, že za takúto výzvu je možné považovať výpoveď zmluvy zo dňa 13.02.2020. Primárne je totiž predmetom tejto výpovede zmluvy ukončenie zmluvného vzťahu medzi bankou a žalovaným a jeho povinnosť predčasne splatiť celú pohľadávku. Len sekundárne bol žalovaný vyzvaný na úhradu dlhu. Skutočnosť, že banka uviedla žalovanému, že využije všetky zákonné prostriedky smerujúce k vymoženiu svojej pohľadávky, nemohlo u žalovaného ako spotrebiteľa evokovať možnosť postúpenia pohľadávky na tretí subjekt, a tým pádom aj prelomenie ochrany bankového tajomstva. Z toho dôvodu súd považoval postúpenie uplatnenej pohľadávky z banky na žalobcu za neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (pre rozpor so zákonom). Z neplatného právneho úkonu nemohli nastať právne účinky s tým spojené. Žalobca tak nebol v spore nositeľom hmotnoprávneho nároku zo zmluvy o vydaní súkromnej kreditnej

karty uzavretej medzi bankou a žalovaným. Súd preto žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol.

9. Súd by za určitých okolností mohol pristúpiť k odklonu od citovanej judikatúry najvyšších súdnych autorít. Za predpokladu, ak by v predmetnej výpovedi zmluvy bola jednoznačne uvedená možnosť banky postúpiť pohľadávku na tretie osoby v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. To však v danej veci nebolo splnené. Pokiaľ žalobca citoval judikatúru súdov vo svojich prednesoch, tá už nie je aktuálna. Uznesením Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 4Cdo/75/2020 zo dňa 27.10.2022 došlo k zmene judikatúry, pričom žalobca v spore nedoložil inú „novšiu“ judikatúru najvyšších súdnych autorít. Účinky zmeny judikatúry nemožno obmedziť len do budúcnosti, ale nový právny názor je potrebné aplikovať aj na všetky už prebiehajúce konania. Súd právo netvorí, iba ho nachádza (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/221/2021 zo dňa 13.12.2022). Ostatné argumenty žalobcu z uvedených dôvodov neboli v spore relevantné.

10. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP podľa úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, pretože súd žalobu zamietol. Z dôvodu, že z obsahu spisu súd nezistil žiadne trovy konania žalovaného, rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí – odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 CSP). Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.